

en Medſættelſe paa 200,000 Kr. Denne Medſættelſe ſkal jeg ikke nærmere omtale, da jeg gør Regning paa, at det ærede Medlem ſelv nærmere vil motivere den, men jeg vil kun ſige, at diſſe 800,000 Kr. paa Udruſtningſkontoen er et Beløb, ſom har ſtaaet der i mange Aar, og ſom i Virkeligheden grunder ſig paa en Overenſtomt, ſaa vidt jeg huſter fra den Tid, da Søværnsloven blev vedtagen her i Tinget. Det er alſaa et gammelt Vedtægtsbeløb, ſom ligefrem var Forudsætningen, den Gang man vedtog Søværnsloven. Der vilde ogſaa, forekommer det mig, være noget mærkeligt i, at man havde Skibene og udfred Mandſkab dertil, ſom lønnedes, men ſaa ikke vilde lade Skibene ſeje. Jeg ſkal dog, ſom ſagt, ikke komme ind paa diſſe Forhold, da det ærede Medlem ſikkert nærmere vil omtale dem. Under Bet. Nr. 185 foreſlaas af den højtærede Miniſter en Medſættelſe, ſom er tiltraadt af Udvalget. Den er nærmest fremgaaet af de Forhandlinger, ſom have fundet Sted under Konferencen mellem Miniſteren og Udvalget. Som ærede Medlemmer vide, var der paa Finansloven foreſlaaet et større Beløb paa 53,000 Kr. til Anſtaffelse af en Lodsdamper ved Kjøbenhavnſ Lodſeri. Den ſkulde ligge ude hele Tiden med Lodserne, for at diſſe kunde være lettere tilgængelige for de Skibe, der befare Farvandene her uden for. Den nyere Skibsſart er jo navnlig Dampſkibsſart, og Konkurrenceforholdene ere ſaa anſpændte, at det for Skibene gælder om at komme hurtigſt muligt til Maalet; de kunne derfor ikke godt vente i længere Tid efter Lodſ. Derfor er det af meget væſentlig Betydning for Skibsſarten, at der er let Afgang til at ſaa Lodser, og det vilde Skibene kunne ſaa, naar en ſaadan Lodsdamper laa ude i Farvandet, idet Lodserne derfra meget let kunde ſættes om Bord. Men denne Damper maa naturligvis bygges ſaa ſtor, at den virkelig kan ligge derude og ikke bliver drevne ind i Havnen af en Smule Iſ. Beløbet var jo imidlertid noget ſtort, og den højtærede Miniſter har da ogſaa ment at kunne reducere det en Smule, dog kun med 3,000 Kr., hvortil Forklaringen jo i øvrigt er givet meget tydelig i en medfølgende Skrivelſe, ſom jeg forudsætter, at ærede Medlemmer have læst, hvorfor jeg ikke nærmere ſkal referere den. Tillige mener Miniſteren og Udvalget, at der kan foretages Beſparelſer ogſaa paa Driſtſubdiſterne, hvilket ligeledes er foreſlaaet her. Deſuden maa jeg bemærke, at Lodſeriet ogſaa ſelv tilſkyder noget af Sollekaſſen til Driften, aarlig ca. 3,000 Kr. — Under Nr. 186 er der i Betænk-

ningen en Bemærkning om, at der har været afholdt Samraad om den paagældende Kontos Anvendelſe. Det drejer ſig her om Hjernelſen af Brag. Dette Samraad var foranlediget af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 2den Valgkreds (S. Hage), og da han delviſ har omtalt denne Poſt de foregaaende Dage under Forhandlingen om Indenrigsminiſteriets Budget, og da jeg gaar ud fra, at han nærmere vil omtale den igen i Dag, ſkal jeg ikke komme ind derpaa. — Under Betænkningens Nr. 187 er der en gammel Bekendt, idet vi i Fjor ogſaa havde for os et Forſlag om at bevilge en Underſtøttelſe til Vicekonſul Njelsens Enke paa Væſø. Udvalget ſtiller ſig her afviſende, da det ikke har ment, at der var Grund til at give denne Underſtøttelſe. Manden har nemlig ikke ſtaaet i egentligt Tjenesteforhold til Staten. Hans Forhold i ſaa Henſeende var, ſom det ogſaa blev ſagt i Fjor, noget løst; han ſkulde føre et Tilſyn med de Tyrſkibe, der ligge heroppe i Nærheden af Væſø, og han ſkulde ogſaa føre Tilſyn med Iſforholdene og lignende; jeg tror, der var bygget et Stillads, en Stige eller ſaadan noget deroppe, ſom Manden gif op ad hver Dag for at ſe ud over Vandet. Det ſil han Betaling for af Statskaſſen, ſaa vidt jeg ved 900 Kr. om Aaret. Nu er Manden død og hans Enke trængende — derom nærer Udvalget ingen Tvivl, naar Miniſteren har ophøſt det —, men Udvalget har dog ikke ment, at Enken efter en Mand, der kun har ſtaaet i et ſaa løst Forhold til Statskaſſen ſom Konſul Njelsens, og ſom har faaet ſin Betaling for den Tjeneste, han har ydet, kan have Krav paa Underſtøttelſe. Paa den Maade kunde vi komme til at give Underſtøttelſe i alle mulige Tilfælde, ſaa ſnart en Mand overhovedet havde faaet Penge af Statskaſſen for ydet Tjeneste. — De følgende to Poſter i Betænkningen give mig ikke nogen Anledning til Omtale. Vi komme da til Belysningsvæſenets Konto. Der har i flere Aar været anvendt et ſtort Beløb paa denne Konto til Nybygninger, men efterhaanden ſom Aarene ere gaaede og diſſe Bevillinger ere blevne anvendte, er man ogſaa naaet frem til, at de ſtørſte Partier af vore Farvande ere godt behyſte, og der kan da nu være Tale om at foretage nogle Indſtrænkninger i diſſe ſtadige Nybygningſbeløb; en ſaadan Indſtrænkning har da ogſaa været foreſlaaet i Fjor og tidligere Aar. Udvalget foreſlaar derfor kun at bevilge 200,000 Kr., og derom er der ogſaa opnaaet Enighed med den højtærede Miniſter. De Beløb, der da ville være at ud-